A°. 1831. N°. 33.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 23sten APRIL.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 20 *April* 1831.

Alzoo ABRAHAM SIMON VAN COERLAND, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om Brieven van Vrijdom voor den hem in eigendom aankomende mulatten jongen OORLOG, bij den Heiligen Doop genaamd GERRIT JOHANNES PAULUS.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *zes* weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, nadat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brieven van Vrijdom worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 20 *April* 1831.

Alzoo CAREL WILLEM BOONEN, in kwaliteit als gemagtigde van J. G. VAN DER MEULEN en J. BONDT, voor hun Huis van Negotie, canterende onder de Firma van DETERMIJER WESLINGH & ZOON, en in die relatie administrerende de Plantaadje *Geertruidenberg*, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om de Slaven, met namen: *Capitein*, *Eliza* en *Maandag*, aankomende gemelde Plantaadje, te mogen doen overschrijven op den privé naam van deszelfs committenten.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *veertien* dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 20 *April* 1831.

Alzoo ALEXANDER MALMBERG Az., eigenaar van den grond *Altona*, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W I. Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om de Slaven, met namen:

Tassie, *Cadet*, *Lakeij*, *Harlequin*, *Affiba* en *François;* aankomende gemelden grond, te mogen doen overschrijven op des requestrants privé naam.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *veertien* dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

NOTIFICATIE.

Van wege het Gemeente Bestuur der kolonie *Suriname*, wordt mits deze bekend gemaakt, dat ingevolge het geresolveerde in de Vergadering van hetzelfde Bestuur, in dato 8 dezer maand, de prijs of taxa van het Brood tot zoo lang daarin geene verandering zal zijn gemaakt, is bepaald als volgt:

Van een BROOD, moetende wegen 7 *Oncen* en ¼ *Lood*, op . . . 8 Centen.

Van een BROOD, moetende wegen 3 *Oncen* 1⅛ *Lood*, op . . . . . 4 »

Blijvende de prijs-bepaling van het Vleesch hetzelfde als bij vorige advertentien is bekend gemaakt, namelijk:

Het Rund-, Kalfs- en Schapen Vleesch, op . . . . 40 Centen.
Varkensvleesch . . . . 25 »

Wordende de geadmitteerde Broodbakkers en Vleeschhouwers, ten ernstigsten aanbevolen, zich daarna stiptelijk te gedragen, op poene als tegen de overtreders bij de Wet is vastgesteld.

En is de Baljuw en Commissaris van Policie met de strikte handhaving dezer belast.

Paramaribo, 22 *April* 1831.

De fungerende Secretaris bij het Gemeente Bestuur,
G. S. DE VEER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 5 Januarij. Van de kaapstad wordt geschreven dat daar eene petitie werd opgesteld om het Britsche gouvernement te verzoeken het monopolie van de O. I. kompagnie, betreffende den handel op China, niet te hernieuwen. De vertegenwoordigers der groote mogendheden hebben eergisteren en gisteren eene langdurende zamenkomst aan het bureau van buitenlandsche zaken gehouden. Onze partikuliere berigten uit Ierland, zegt de *Courier*, luiden in geenen deele gerustellend, en de markies van Anglesecj zal moeite hebben om een volk te besturen, hetwelk door verraderlijke inblazingen met revolutionaire denkbeelden is opgevuld geworden.' Alle geruchten die te Plijmouth geloopen hebben omtrent toebereidselen tot eene scheepsëxpeditie zijn, volgens de *Falmouth Packet*, geheel ongegrond.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 3 Januarij. In een stuk, hetwelk de beijersche regering, ter zake van de aanstaande verkiezing van afgevaardigden op de vergadering der Stenden, heeft uitgevaardigd, verklaart Z. M. de Koning: »dat het zijne ernstige begeerte is, dat de staats-beambten zich met de meeste naauwgezetheid onthouden van dat alles, waardoor de vrijheid der verkiezingen mogt kunnen worden beperkt; — dat zij in geenen deele van hunnen invloed als overheidspersonen gebruik maken, om de keuzen te leiden. — en tevens allen onbehoorlijken invloed van derden, door eene gestrenge uitvoering der op dat stuk bestaande wetten, zullen te keer gaan."

De gestrengheid, waarmede buitenlandsche schrijvers steeds uit Beijeren geweerd worden, geeft in dat Rijk aanleiding tot veelvuldige bedenkingen, te meer daar men dien maatregel beschouwt als weinig strookende met die vrijheid van schrijven, welke ten aanzien van niet staatkundige onderwerpen, door de regering uit eigene beweging verleend is. In de laatste zes maanden zijn niet minder dan vijf redacteuren van dagbladen uit Beijeren verwijderd.

— De duitsche bondsvergadering heeft hare zittingen tot het midden der volgende maand opgeschort, na bijna gedurende een geheel jaar onafgebroken bijeen te zijn geweest. De meeste afgevaardigden zijn naar hunne hoven vertrokken. De zoogenaamde militaire commissie blijft echter bij voortduring met veelvuldige en gewigtige werkzaamheden belast, en in hare bureaux bespeurt men eene voorbeeldelooze bedrijvigheid.

Intusschen gelooft men thans niet meer, dat Pruissen, in de tegenwoordige omstandigheden, in eenige vreemde aangelegenheid, gewapenderhand in 't midden zal treden. Aldaar wordt niets verzuimd om de rust allerwegen te bewaren. Het toezigt op de vreemdelingen is scherper dan ooit. In Westphalen, Pommeren en Brandenburg zijn de vergaderingen der provinciale Staten bijeen geroepen. In Pruissisch Polen is echter gelijke maatregel nog niet te werk gesteld, om aldaar geene te groote menigte op éene plaats te vereenigen. Pruissen is steeds langzaam voortgegaan, met het voorbereiden der maatregelen, welke tot de invoering eener constitutionele orde van zaken leiden, en, zoo men het algemeen gerucht mag gelooven, zoude het tijdstip thans niet verre meer verwijderd zijn, waarop men, na de volledige inrigting der provinciale vergaderingen te hebben tot stand gebragt, de vertegenwoordigers van geheel de natie zoude willen vereenigen.

— De fransche ambassadeur bij het oostenrijksche hof, de maarschalk *Maison*, is te Weenen aangekomen. — Aan den heer *Schwebel*, die tot dus verre de waardigheid van eersten secretaris der fransche ambassade te Weenen bekleed heeft, heeft Z. M. de Keizer van Oostenrijk, als een bewijs van hoogstdeszelfs tevredenheid, de orde van de ijzeren kroon verleend.

POLEN.

WARSCHAU, 30 December. Volgens de dagbladen loopt het gerucht, dat Zijne Majesteit de Keizer bepaald heeft, dat de Russische armee den 8sten Januarij binnen Polen zal rukken. Het Littausche korps wordt, zegt men, te Sokolka verzameld, en de Poolsche officieren bij hetzelve zijn naar andere regementen verplaatst. Het korps van den generaal *Pahlen* was reeds in beweging, en ook eenige regementen van den generaal *Sacken* hadden bevel ontvangen om zich marschvaardig te houden.

MENGELINGEN.

DAGBLADSCHRIJVERS-TAKTIEK IN ENGELAND.

Een mijner vrienden, een man van het strengste eergevoel, had een proces bij een der geregtshoven, van welks gunstigen afloop hij zoo even narigt had bekomen, toen zich zekere heer C. bij hem liet aanmelden. »Ik schrijf voor de dagbladen," sprak hij, »en moet van uw proces verslag geven; en »daar ik onderstel, dat gij een juist en »grondig berigt verlangt bekend gemaakt »te zien, zoo kom ik u mijne diensten »aanbieden." — »Natuurlijk," hernam mijn vriend, »wensch ik, bijaldien er verslag »van de zaak gegeven wordt, dat zulks »overeenkomstig de waarheid zij. Daar »gij echter wel zoo goed zijt uwen dienst »aan te bieden, zoo verwacht gij zeker een »douceur?" — »o, Gewisselijk!" antwoordde de man, »wij verwachten bij zoo»danige gelegenheden altijd een ge»schenk." — »Wij! Heb ik dan ook nog »anderen te betalen?" — »o, Neen! ik ben »de éénige berigtgever: maar wij helpen »elkander, en de geschenken, die wij op »deze wijze erlangen, gaan in eene gemeen»schappelijke kas: wat gij zult goedvinden »te geven, wordt onder ons zeven of acht »verdeeld. Eenige lieden geven vijf, an»deren tien pond st., en bij bijzondere ge»legenheden ontvangen wij ook wel een »douceur van vijftig pond." — »Waarach»tig?" riep mijn vriend, »maar hoe, »wanneer de lieden nu weigeren iets te »geven?" — »o! Dan gaat de zaak haren »gang. Er zijn, zoo als gij weet, twee»derlei manieren, om eene gebeurtenis te »verhalen, en voor 't minst leveren de »redevoeringen der advocaten altijd bouw»stoffen." .... Thans verloor mijn vriend zijn geduld. »Dat is verschrikkelijk!" riep hij uit; »hoe velen worden opge»hangen en verbannen, die, op de groote »wegen, op eene minder schandelijke wijze »geld afpersten! Verwijder u oogenblik»kelijk, of ik lever u over aan de policie!" De man verwijderde zich terstond, terwijl hij iets tusschen de tanden mompelde. Mijn vriend, wien het proces was opgedrongen, om zich tegen een schelmsch komplot te verdedigen, en die nimmer bevorens iemand verklaagd had of door iemand was verklaagd geworden, sprak van het bezoek des schrijvers als een voorbeeld van geldafpersing, en voelde zich schier beleedigd, toen eenigen zijner vrienden het hoofd schudden, en hem kwade gevolgen voorspelden. Hij sliep gerust; maar des anderendaags kwamen zijne buren, de een na den ander, met onderscheidene dagbladen in de hand, tot hem, roepende: »Om 's Hemels wille, gij zijt verloren! Zie eens, »welke schurkenstreken men u hier toe»dicht! Gij kunt u niet weder in het »openbaar vertoonen." Hij begon te lezen, en las vijf of zes onderscheidene berigten, die alle, wel is waar, in uitdrukking verschilden, maar die alle evenzeer misvormd en verdraaid waren; en, in stede van als de prooi een komplots, werd hij als de voornaamste, zoo niet de éénige bedrieger voorgesteld. Niets, wel is waar, was regtstreeks beweerd, maar alles bij wijze van toepassing aangebragt, en de gronden des advocaats van partij waren kunstig als daadzaken in het proces aangevoerd. Zijn advocaat vervoegde zich aan de dagbladskantoren, en mijn vriend vergenoegde zich met eene tegenverklaring; maar elkeen had het oorspronkelijke libel gelezen en zich daarmede vermaakt; terwijl zeer weinigen zich de moeite gaven de verklaring te lezen; en, na verloop van jaren, bragt men nog de valsche beschuldiging, tot zijn verdriet en ten nadeele zijns handels, tegen hem te berde. — Een dagblad alleen had het berigt niet opgenomen; en, daar mijn vriend nu inzag, hoe duur hij voor zijne overijling had moeten boeten, ging hij naar den redacteur, en, ofschoon hij het beneden zich achtte, zijn eigen berigtgever te zijn, verzekerde hij zich toch van 's mans belofte, dat hij het verdraaide verslag niet zou plaatsen. Intusschen wendde zich zijne in hare verwachting teleurgestelde partij in het proces (bij welke, gelijk naderhand bleek, genoemde fortuinzoeker desgelijks geweest was, en van deze zijnen steekpenning ontvangen had) tot een' der eigenaars van datzelfde nieuwspapier, en, tegen betaling van vijfentwintig pond, liet men daarin een eigen opstel drukken, hetwelk mijnen vriend van kop tot teen jammerlijk zwart maakte. Thans verklaagde deze de eigenaars, van wege belastering zijns karakters; doch nam zijne aanklagt weder terug, toen hij, in de stellers van dat artikel, niemand anders, dan zijne partij in het proces, herkende. Tegen deze schurken, die bankiers van *goeds name* waren, begon hij nu een nieuw proces. Door velerlei omstandigheden, echter, en kunstmatig aangebragte moeijelijkheden, kwam de zaak tot geene beslissing, en hij moest in 't einde zijne eigene onkosten betalen.

Bij eene andere gelegenheid wist eene bekende k... haar huwelijk als een middel aan te wenden, om hare gemaakte schulden niet te betalen; en, toen ik mijne bevreemding betuigde, dat de zaak in geen dagblad voorkwam, antwoordde zij: »ik maakte het beter; ik verzekerde »mijnen goeden naam." — »Waarlijk?" zeide ik, »en waar is dan dat kantoor, »en hoe veel de premie?" — »O!" hernam zij, »het kantoor was achter eene »tafel in een koffijhuis bij *Westminster*»*hall*, en de premie vijfentwintig pond, die »onder eenige berigtschrijvers," (*gentlemen of the press*) »ten voordeele van »hunne vrouwen en kinderen, zouden ver»deeld worden; en gij weet, ik geef gaar»ne!" — »Regtvaardige Hemel!" riep ik uit, »en is dat nu de, met zoo veel op»hefs geroemde, vrijheid der drukpers! »en zijn dat de personen, die met zoo veel »welsprekendheids tegen omkooping uit»varen!"

Wanneer ik naderhand, in meer dan een gezelschap, dit afschuwelijk stelsel ter sprake bragt, zeide men mij, in parlementaire bewoordingen: dat de zaak *zoo klaar was als het middaglicht*, en de geregtshoven als bestormd werden door eene klasse van hongerige broodschrijvers, sommige van welke in geenerlei betrekking staan tot eenig dagblad, maar zich evenwel voor *gentleman of the press*, of althans voor bekenden van genoemde beschermers des publieken goeden naams, (eigenlijk lasterhandelaars) uitgeven. Vanhier, dat slechts weinigen moeds genoeg hebben, om hunnen eigendom bij een geregtshof te verdedigen: omdat hen het dubbele gevaar bedreigt, niet alleen hun vermogen door advocatentreken, maar daarenboven hunnen goeden naam door dagbladschrijverstreken te verliezen. Men heeft mij verzekerd, dat zelfs parlementsleden, en in het gemeen alle publieke personen, hunne schatting gedwee betalen.

MERKWAARDIGE VOORSPELLING.

Onder de archiven te *Bazel*, is eene voorspelling gevonden, van zekeren hermiet, MARTIN ZADUK genaamd, welke in 1768 te *Solothurn* overleden is. De voorspelling luidt aldus:

In *Duitschland* zullen slechte tijden komen, de koophandel zal vernietigd worden en geldgebrek algemeen heerschend zijn; in de jaargetijden zullen groote veranderingen plaats hebben. Den Turk zal binnen kort zijn grondgebied in *Azie* en *Afrika* beperken. *Konstantinopel*, de hoofdstad van het Turksche rijk, zal gevaar loopen van veroverd te worden, zonder zwaard. Geheel *Perzie*, zoo wel als de Groot Mogol en de Mooren, zullen de Christelijke godsdienst omhelzen; een groot Europesch Monarch zal bijna geheel *Azie* onder zijn scepter brengen, sloten en deuren zullen voor hem openstaan, geen vijandelijke magt zullen zijne zegenvierende wapenen perk kunnen stellen.

Jeruzalem zal veroverd en de Saraceenen vernietigd worden. Te *Jeruzalem* zal op eene zekere plaats een moskée ontdekt, met zonneopgang eene nieuwe bron gegraven worden, dit verrigtende, zal men een vierkanten steen vinden, en daaronder een groot gewelf, waarin de schatten van Koning SALOMO ontdekt zullen worden, die bedragen de waarde van 18,000,000,000 dukaten, de kostelijkste juwelen en oudheden zullen boven alle berekening zijn.

Na de verovering van *Konstantinopel* zal, in een afgelegen Grieksch paleis, bij het opruimen der ruine, in eenen kelder eene platte witte marmere steen gevonden worden, op welke een kruis, met de naam *Sophia Imperatrise* gegraveerd zal zijn; onder deze steen ligt een zilvere kist, waarin zijn nedergelegd goud en edelgesteenten ter waarde van 50,000,000,000 p. st.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

Den 15den dezer, de Nd. Am. Brik Hope, Kapt. J. OTTES, naar Wilmington; lading: 222 vaten Malassie.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.